

Geachte leden van de commissie Stad,

Mijn naam is Jan Blankespoor, lid van actiecomité Het Eleanor Alternatief.

[Met de griffier is afgesproken dat de totale spreektijd die zeven aangemelde sprekers, alle zeven lid van het actiecomité, hebben verkregen, zal verdeeld worden over de komende drie sprekers, inclusief mijzelf. Tevens wil ik melden dat 27 indieners van een zienswijze de griffier hebben meegedeeld dat zij zich willen laten vertegenwoordigen door het actiecomité. Bij de ingekomen stukken vindt u de namen van deze personen.]

Ik wil het hebben over de participatie tijdens de totstandkoming van het ontwerpbestemmingsplan Eleanor Rooseveltlaan. De nota 'Reactie op de ingediende zienswijzen' stelt dat de participatie geen deel kan uitmaken van de zienswijzen omdat de participatie reeds voltooid was. Ik bestrijd dit, want ik stel dat de gemeente de participatie op zijn zachtst gezegd niet serieus heeft genomen.

Al vóór 2018, maar ook rondom de vaststelling van de kavelpaspoorten, hadden de Zoetermeerse politici uit de gemeenteraad de mond vol van participatie, belangenafwegingen, transparantie en zorgvuldigheid. We moeten bouwen, maar wel met draagvlak, dat was kernachtig gezegd het idee. Deze overwegingen, uitgangspunten en randvoorwaarden hebben ontegenzeggelijk een rol gespeeld in de besluitvorming. Politici en politieke partijen hebben hun steun uitgesproken voor de koers en de contouren van de bouwagenda die het toenmalige college voorstelde *met inachtneming van* deze en andere aandachtspunten die in alle politieke beraadslagingen naar voren waren gebracht. Met andere woorden, onze bestuurders hadden oog voor het belang van bouwen, maar ook voor het belang van omwonenden. Een aantal besluiten en moties illustreert dit beeld, maar door een gebrek aan tijd beperk ik mij tot het besluit over de versnellingsagenda op 8 oktober 2018.

In het besluit over de versnellingsagenda en de daarbij behorende kavelpaspoorten waren onder andere de volgende voorwaarden opgenomen (ik citeer):

- *“Een zorgvuldig samenspraaktraject in te richten, met als doel om te komen tot een gedragen invulling van de locatie, rekening houdend met de belangen van verschillende stakeholders waaronder omwonenden, marktpartijen en gemeente”.*
Alsmede:
- *“Indien noodzakelijk een evenwichtige afweging te maken tussen individueel en stedelijk belang”.*
En ook:
- *Omwonenden van bovenstaande woningbouwlocaties te informeren over de in dit raadsbesluit opgenomen ontwikkelrichting;*

Maar nu komt het: Terwijl onze bestuurders de mond vol hadden van de goede intenties, hebben zij zich daar in werkelijkheid niet naar gedragen.

Kavelpaspoort 14 over de Eleanor Rooseveltlaan bevat randvoorwaarden waartegen het actiecomité vanaf zijn oprichting in 2019 en veel omwonenden tot aan de in 2022

ingediende zienswijzen aan toe bezwaar hebben gemaakt. Al die jaren heeft de gemeente over de randvoorwaarden echter geen enkele vorm van samenspraak toegestaan!

Ik noem enkele voorbeelden:

1. Ten tijde van de vaststelling van het kavelpaspoort in oktober 2018 was NIEMAND uit de buurt bij de ontwikkeling betrokken geweest. We WISTEN op dat moment NIET EENS dat de gemeente plannen had! Het formele argument van de gemeente dat ons achteraf werd meegedeeld, luidde dat het nog ging over een '*ontwikkelrichting*' waarvoor geen inspraak nodig zou zijn.
2. Wethouder Paalvast heeft herhaaldelijk verklaard dat het kavelpaspoort 'niet in beton gegoten' was. Maar bij alle vragen over en kritiek op hoogte en aantallen was zijn weerwoord dat dit uitgangspunten van het kavelpaspoort waren die niet ter discussie stonden omdat de gemeenteraad dit nu eenmaal had vastgesteld. Hoezo niet in beton gegoten?
3. Het procesvoorstel 'Samenspraak' van de gemeente van 23 juni 2020 stelde dat bij de participatie niet op de ontwikkelrichting in het kavelpaspoort mocht worden ingegaan. Ik citeer: "*De ontwikkelrichting zoals opgenomen in het kavelpaspoort staat niet ter discussie en is geen onderwerp van samenspraak*".
4. Terwijl het besluit over de versnellingsagenda op 8 oktober 2018 werd genomen, heeft de gemeente omwonenden pas op 20 april 2021 voor het eerst actief geïnformeerd over de in het kavelpaspoort opgenomen ontwikkelrichting.
5. De digitale participatiebijeenkomst op 20 april 2021 was een flop; velen konden niet inloggen en veel vragen werden domweg genegeerd. Er waren vooral veel protesten tegen de bouwhoogte en de aantallen woningen in het kavelpaspoort. Van de massaal ingediende schriftelijke reacties op DOEMEE ging 95% over de extreme uitgangspunten in het kavelpaspoort. Vervolgens heeft de gemeente het verslag van deze bijeenkomst mooi 'geframed' en heeft zij dit verslag zonder hoor en wederhoor eenzijdig vastgesteld;
6. In weerwil van de besluiten van 8 oktober 2018 is er van een zorgvuldige afweging van belangen GEEN sprake geweest omdat de gemeente NOOIT met direct belanghebbenden over de enorme omvang en hoogte heeft willen spreken. Niet met individuele omwonenden en niet met het comité, dat getuige twee buurtonderzoeken namens het overgrote deel van de wijkbewoners steeds de dialoog met de gemeente heeft gezocht. Bij een afweging moet de gemeente deze belangen wel onder ogen willen zien en ze niet negeren!

Wat ik met deze voorbeelden voor u zichtbaar en voelbaar wil maken, is dat de beslisboom die onze bestuurders jarenlang vol hebben gehangen met goede intenties, in werkelijkheid hooguit een stronkje is gebleken. Een iel stronkje dat niets meer om het lijf had dan een besluit over een zogenaamd kavelpaspoort, waarvan niemand nog de strekking of het belang doorgrondde. Maar dat bestuurders graag een democratisch genomen besluit noemen waarop zij zich denken te kunnen beroepen. Alsof alle gewekte verwachtingen over de manier waarop bestuur en burgers samen zouden optrekken *niet* tot dat democratisch genomen besluit van 8 oktober 2018 behoorden. Alsof het onder ogen zien en compenseren van ontwrichtende gevolgen voor (groepen) individuen *niet* tot dat democratisch genomen besluit van 8 oktober 2018 behoorden. Alsof zij zich daarover niet hoeven te verantwoorden

en zich daaraan naar believen kunnen onttrekken. Dat is, geachte gekozen bestuurders, geen democratie, maar de dictatuur van de meerderheid.

En weer is er een groep die ieder geloof in de politiek kwijt raakt. En die haar hoop op een hogere instantie moet vestigen. Want als u niet onder ogen wilt zien dat de besluitvorming zoveel gebreken vertoont dat u die niet in stand KAN laten, dan is de Raad van State onze volgende bestemming.

Dank u voor uw aandacht.